

มุชกุเท็นไซ พิชิตอสูร

Mushoku
tensei

4

Original Rifujin na Magonote

แปลโดย สรพงษ์ กิจบุญชาพร

คำนำสำนักพิมพ์

ก่อนอื่นผมคงต้องขอทักทายนักอ่านทุกท่านด้วยคำว่า สวัสดีปีใหม่ครับ ตอนที่ผมกำลังพิมพ์คำนำสำนักพิมพ์อยู่นี้ เป็นวันเริ่มทำงานวันแรกของปี 2560 ดังนั้น นี่จึงเป็นคำนำสำนักพิมพ์แรกของปีนี้ (เอ่อ...อันนี้คงไม่ใช่เรื่องสลักสำคัญเท่าไร ต้องขออภัยด้วย) ทั้งที่รู้ดีกว่าตัวเองเพิ่งเขียนคำนำสำนักพิมพ์ของ 'เกิดชาตินี้ก็ต้องเทพ' เล่ม 3 ไปเมื่อไม่นานมานี้แท้ๆ พอโดนทวงถามถึงของเล่ม 4 ก็รู้สึกว่าจะเวลานั้นไหลผ่านไปเร็วจริงๆ

อย่างที่หลายท่านอาจจะทราบ เมื่อปี 2559 ที่ผ่านมานั้น มีอะไรเกิดขึ้นมากมายในวงการสิ่งพิมพ์บ้านเรา มีทั้งหายไป มีทั้งเพิ่มเข้ามา หลายสิ่งหมุนเวียนผันเปลี่ยนไป ทั้งอย่างช้าๆ และอย่างรวดเร็ว ทำให้ผมนี่ก็อยู่เนืองๆ ถึงคำว่า 'กระแสเวลาไม่รั้งรอใคร' กับ 'คลื่นของยุคสมัยไม่เคยปราณี' ในฐานะความจริงที่พึงตระหนัก

ทั้งนี้ทั้งนั้น โดยส่วนตัวแล้วผมไม่ได้คิดว่าความผันแปรที่เกิดขึ้นนี้เป็นมหันตภัยของวงการ หากแต่เป็นความท้าทายบทใหม่ที่ต้องผ่านมันไปให้ได้ เพราะไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นคนเราก็ต้องเดินไปข้างหน้าเสมอ เหมือนกับที่รู้ดียศพระเอกของเราเผชิญหน้ากับสิ่งต่างๆ บนโลกใหม่ที่เขาไม่รู้จักนั่นเอง และผมคิดว่ามีตรสหายร่วมวงการทุกสำนักพิมพ์เองก็กำลังพยายามเผชิญหน้ากับความผันแปรต่างๆ ที่เกิดอยู่และอาจเกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้ากันอย่างเต็มที่ตามแบบตัวเอง แน่นอนว่าสำนักพิมพ์เดกซ์เพรสของเราเช่นกัน

จากนี้ไปก็ขอความกรุณาสับสนุนนิยายซีรีส์ 'เกิดชาตินี้ก็ต้องเทพ' เป็นกำลังใจให้กับคุณสรพงษ์ ผู้แปล และสำนักพิมพ์ของเราด้วยนะครับ แล้วพบกันใหม่ในเล่มถัดไป

คำนำฟู๊เป่ล

สวัสดีครับ พบกันอีกครั้งในเกิดชาตินี้ที่ต้องเทพ ฉบับนี้ยาว เล่มที่ 4 ครั้งนี้รู้สึกว่ามันไม่ค่อยอยากเขียนถึงเนื้อหาในเรื่องสักเท่าไร เพราะอย่างไรทุกคนก็คงอ่านกันเองอยู่แล้ว (ฮา)

ท่ามกลางกระแสสิ่งพิมพ์ขาลง วงการการ์ตูนบ้านเราก็ตองพลอยรับผลกระทบไปด้วย เดิมทีหลายปีมานี้สำนักพิมพ์หลายแห่งก็ต้องสู้รบปรบมือกับเหล่าสแกนเถื่อนอยู่ก่อนแล้ว คนที่อยู่ในแวดวงสิ่งพิมพ์สายการ์ตูน ซึ่งรวมถึงนักแปลด้วย ต่างก็ไม่ค่อยสบายใจนักกับสถานการณ์ในปัจจุบัน

การมาเยือนเมืองไทยของสื่อญี่ปุ่นเจ้าใหญ่ ทำให้ตลาดหนังสือการ์ตูนและไลต์โนเวลตึกคักขึ้นมาได้นิดหน่อย ในช่วงที่ผ่านมา ผมบอกไม่ได้หรอกว่ามันจะทำให้สถานการณ์ของวงการเป็นอย่างไรต่อไป คงต้องรอดูกันเอาเองเท่านั้น

พักเรื่องหนักๆ มาคุยเรื่องสบายๆ กันบ้างดีกว่า ตอนนี้อยากกลับมาเล่นการ์ดเกม MTG (เมจิกเดอะเกเธอริง) อีกครั้งหลังจากเล่นๆ เลิกๆ ไป 3 รอบ คิดว่านี่จะเป็นรอบสุดท้ายแล้ว ถ้าเลิกอีกทีก็คงเลิกถาวรเลย สาเหตุเป็นเพราะปัจจุบันคนเล่น MTG ส่วนใหญ่มีแต่รุ่น 30 ขึ้นไป ถ้าหมดยุคเด็กหนวดอย่างพวกผม คนเล่น MTG ในเมืองไทย น่าจะสูญพันธุ์แล้วละ

ผมมานั่งวิเคราะห์เล็กๆ ว่าทำไมกันนะ แต่ผมมองไปตามร้านการ์ด ก็พบแต่การ์ดเกมสายอนิเมะค่อนข้างไปทางโมเอะทั้งนั้น อ่า...นี่มันไม่ใช่ยุคสมัยของเด็กหนวดจริงๆ นะแหละ จะให้ผมไปนั่งเล่นการ์ด กับเด็กมัธยมที่เล่นแวนการ์ดหรือยูกิโอะ สภาพมันคงดูไม่เจิดนัก (ฮา) เอาเป็นว่าใครสนใจเล่น MTG ก็ขอเชิญไปที่ MRT จตุจักรกันเด้นะครับ เพื่อเราอาจจะเจอกันโดยไม่รู้ตัวก็ได้ แล้วพบกันใหม่ในเล่มหน้านะครับ

สรพงษ์ กิจบัญชาพร

CONTENTS

บทที่ 4 วัยเด็กหนุ่ม ภาคข้ามน้ำข้ามทะเล

บทนำ

ตอนที่ 1 เว้นพอร์ท	013
ตอนที่ 2 ส่วนทาง : ตอนต้น	035
ตอนที่ 3 ส่วนทาง : ตอนจบ	055
บทค้น ส่วนทาง : ตอนพิเศษ	083
ตอนที่ 4 นักปราชญ์ในเรือ	106
ตอนที่ 5 ปีสางใบโกดัง	125
ตอนที่ 6 พวกเด็กๆ เพ่าสัตว์ป่า	141
ตอนที่ 7 อพาร์ตเมนต์ฟรี	164
ตอนที่ 8 จุกเงิน	184
ตอนที่ 9 สโลว์ไลฟ์ที่หมู่บ้านโครูเดีย	213
ตอนที่ 10 ถนนดาบศักดิ์สิทธิ์	238
ตอนพิเศษ จอมเวทพิทักษ์พิตร	267

๕ บทที่ 4 ๕

วัยเด็กหนุ่ม ภาคข้ามน้ำข้ามทะเล

ตอนที่ 1 เวณพอร์ท

ชื่อของผมคือรูเดียส เกรย์แรท

หนุ่มน้อยน่ารักอายุเพิ่งสิบเอ็ดขวบ

สิ่งที่ถนัดคือเวทมนตร์

ใช้เวทมนตร์ประยุกต์เฉพาะตัวได้โดยไม่ต้องร่าย คนอื่นๆ จึง
เคารพยำเกรง

เมื่อหนึ่งปีก่อน ผมโดนลูกหลงจากภัยพิบัติ จนถูกวาร์ปมายังทวีป
ปีศาจ

หากมองจากแค้วนฟิตอร์ อาณาจักรอัสราอันเป็นบ้านเกิด ทวีป
ปีศาจตั้งอยู่อีกฟากโลกพอดี ต้องเดินทางครึ่งรอบโลก ถึงจะกลับไปได้

ผมกลายเป็นนักผจญภัย เพื่อหาเงินค่าใช้จ่ายในแต่ละวัน เริ่ม
ออกเดินทางไกล เพื่อกลับบ้านเกิด

และแล้วผ่านไปหนึ่งปี ผมก็ข้ามทวีปปีศาจได้สำเร็จ

เวนพอร์ท

ที่นั่นคือเมืองท่าเรือเพียงแห่งเดียวในทวีปปีศาจ ตัวเมืองมีเนิน
มากมาย มองเห็นตัวเมืองได้จากทางเข้า

บ้านเรือนส่วนใหญ่สร้างด้วยหินและดินสมเป็นทวีปปีศาจ แต่มี
สิ่งก่อสร้างจากไม้อยู่ประปราย คงนำเข้ามาจากทวีปมิลิส

มีอุตู่เรืออยู่ตรงชานเมือง

เนื่องจากเป็นเมืองท่าเรือ บริเวณทางเข้าจึงมีร้านแผงลอยบางตา
และคึกคักในแถบท่าเรือ

เป็นเมืองที่รู้สึกได้ว่ามีลักษณะต่างจากเมืองอื่นๆ

ส่วนฝั่งตรงข้ามของท่าเรือ ธรณียภูมิของเมือง เป็นทะเลกว้างใหญ่
ไพศาล

ไม่ได้เห็นทะเลมาตั้งแต่เมื่อไรกัน ตั้งแต่ไปเข้าค่ายฤดูร้อนริมทะเล
สมัยมัธยมต้นละมัง

ดูเหมือนสิ่งที่เรียกว่าทะเล ไม่ว่าอยู่ที่โลกไหนก็ไม่ต่างกัน ทะเล
สีคราม เสียงคลื่นซัดหาด นกที่คล้ายนกนางนวล

เรือใบก็มี เพิ่งเคยเห็นเรือใบกับตาเป็นครั้งแรก เคยเห็นใน
ภาพยนตร์อยู่บ้าง แต่พอได้เห็นเรือไม้กางใบแล่นจริงๆ ก็รู้สึกตื่นเต้น
ไม่สมวัย แม้แต่ที่โลกแห่งนี้ก็มีเทคนิคการเล่นทวนลมด้วยอย่างนั้นรี

ไม่สิ โลกแห่งนี้เขียวนะ คงมีวิธีการ เช่น จอมเวทสร้างลมส่งให้
แล่น อยู่นั่นแหละ

“ดูสิ!”

พื้นที่ที่มาถึงเมือง เด็กสาวผมสีแดงก็กระโดดลงจากจิ้งเหลนที่พวก
เราซึ่อยู่ เริ่มวิ่งออกไป

ชื่อของเธอคือเอริส โบเรอัส เกรย์แรท หลานสาวของเซารอส
เจ้าของที่ดินในแคว้นพิเตอร์ อาณาจักรอัลรา ซึ่งผมรับหน้าที่เป็นครูสอน
พิเศษให้ คุณหนูมีนิสัยดูร้ายมาก แต่พนักนี้สงบเสียงขึ้น ยอมฟังผมบ้าง
แล้ว

ผมต้องปกป้องเธอที่วาร์ปมาด้วยกัน พาไปส่งบ้านเกิด

“ดูสิ รูเดียส! ทะเลเนอะ!”

เอริสพูดภาษาเทพปีศาจได้คล่องแคล่ว พวกเราตั้งใจให้เธอใช้
ภาษาเทพปีศาจอยู่เสมอ ผมกับรุษเจริดก็พูดคุยด้วยภาษาเทพปีศาจ
เท่าที่ทำได้ พนักนี้ภาษาเทพปีศาจของเอริสจึงก้าวหน้าขึ้นมาก

ดูเหมือนว่าการใช้ภาษาต่างประเทศอยู่เสมอ จะเป็นทางลัดใน
การพัฒนา

แต่เธออ่านเขียนภาษาเทพปีศาจไม่ได้ ถึงจะไม่ใช่วิชาที่ยาก
อะไรนัก แต่ก็เรียนรู้ภายในหนึ่งปีไม่ได้เช่นกัน

อนึ่ง หลังจากมาที่ทวีปปีศาจ ผมไม่ได้สอนเวทมนตร์ให้เธอเลย
การใช้แบบไม่ร้ายคงลืมนั่น การร่ายเองก็อาจลืมนั่น

“เดี๋ยวก่อนเอริส ยังไม่ได้กำหนดที่พักเลย จะไปไหนครับ!”

เอริสชะงักฝีเท้า เมื่อได้ยินคำพูดของผม

นี่เป็นครั้งที่สามที่พูดคุยกันลักษณะนี้นับตั้งแต่มาถึงทวีปปีศาจ
ครั้งแรกหลงทาง ครั้งที่สองทะเลาะกันที่มูมถนิน ไม่มีครั้งที่สามแล้ว

“นั่นสินะ! ต้องกำหนดที่พักก่อน ไม่อย่างนั้นก็จะหลงทางอีก!”

เอริสมองไปทางทะเล พลังย้อนกลับมาอย่างระริกระรี่

พอลองนึกดู เธอคงเพิ่งเคยเห็นทะเลเป็นครั้งแรก

ใกล้ๆ ฟิตอร์มีแม่น้ำ ดูเหมือนว่าเธอเคยออกไปข้างนอกกับเซารอส
และเล่นน้ำเหมือนกัน

แต่โซครายที่ผมไม่เคยไปด้วย จึงไม่รู้ว่เธอรู้เรื่องแหล่งน้ำดีแค่ไหน

“ว่ายน้ำเป็นรึเปล่า?”

คำพูดของเอริส ทำให้ผมเขียงคออย่างสงสัย

“เอ๊ะ? จะว่ายน้ำที่ท่าเรือหรือครับ?”

“อยากว่ายน้ำจัง!”

ผมเองก็อยากเห็นหุ่นทรมานใจวัยสิบสามปีของเอริสเหมือนกัน
แต่คงไม่สมหวังหรอก

อย่างไรเสีย ตอนนี้ก็มีปัญหาสำคัญอยู่อย่างหนึ่ง

“ไม่มีชุดว่ายน้ำนี่ครับ?”

“ชุดว่ายน้ำ? อะไรงั้นละนั่น ไม่ต้องการหรอก!”

คำพูดอันน่าตกตะลึงนั้นทำให้ผมปิดความสงสัยไม่อยู่

ชุดว่ายน้ำ อะไรงั้นละนั่น ไม่ต้องการหรอก

สรุปคือแก้ผ้าสินะ...เอ่อ พูดเป็นเล่น คงไม่ใช่อย่างนั้นหรอก

ที่โลกแห่งนี้ก็มีวัฒนธรรมอายุร่างเปลือย

เพราะฉะนั้น ใช่แล้ว คงเป็นชุดชั้นในนั่นแหละ อาบน้ำโดยสวม
ชุดชั้นใน

ชุดชั้นในเปียกน้ำแฉะเนื่อ มองทะลุเห็นสรีระ มีส่วนนูนโผล่ออกมา
แปลกจัง ทำไมเราถึงไม่เคยตามไปเล่นที่แม่น้ำในฟิตอร์ เพราะ
งานยุ่งนี่เอง ตอนนั้นใช้เวลาเต็มที่กระทั่งวันหยุด แต่รู้แบบนี้น้ำจะตาม
ไปด้วยสักครั้ง สักครั้งก็ยังดี

ไม่สิ ตอนนี้อ่าเพิ่งไปคิดเรื่องแบบนั้น ต้องมีสมาธิกับสิ่งที่อยู่ตรงหน้า

มีชีวิตอยู่กับปัจจุบัน ไซ่แล้ว มีชีวิตอยู่กับปัจจุบัน!

ยะฮู้ ทะเล!

“เอ่อ อ่าว่ายน้ในทะเลนี่จะดีกว่านะ”

มีเสียงพูดขัดจังหวะดังมาจากข้างหลังผม

เมื่อหันไปมอง ชายหน้าตาอย่างกับยากูซ่า มีรอยแผลบากบนใบหน้า ผมทรงสกินเฮดเลียนเตียนอยู่ตรงนั้น

เขาคือรูเบิร์ต สเปลดีย์

เป็นเผ่าปีศาจที่รักเด็ก ช่วยคุ้มครองพวกเราที่ไม่รู้เรื่องราวอะไรเลย
ตอนนี้แ้วผมทรงสกินเฮดจึงไม่รู้ แต่เขาเป็นเผ่าสเปิร์ดที่มีเส้นผม
สีเขียวมรกต โลกแห่งนี้เผ่าปีศาจที่มีผมสีเขียวถูกมองว่าเป็นสัญลักษณ์
แห่งความน่ากลัว

เขายอมโดนผมเพื่อพวกเรา

การอบกู้ชื่อเสียงเผ่าพันธุ์ของเขาที่ตกต่ำลง คงเรียกได้ว่าเป็นการ
ตอบแทนบุญคุณเพียงอย่างเดียวที่ผมทำได้

“เพราะมีมอนสเตอร์อยู่เยอะ”

ตรงหน้าผากของเขา มีอวัยวะรับสัมผัสที่เหมือนอัญมณีสีแดงฝังอยู่

สิ่งนี้ทำหน้าที่เหมือนกับเรดาร์มีชีวิต ดูเหมือนว่ามันจะตรวจจับสิ่งมีชีวิตทั้งหมดได้เป็นอาณาเขตหลายร้อยเมตร

ถ้ามีสิ่งอันตรายสะกดกแบบนั้นอยู่ละก็ แค่มอนสเตอร์ ผมกับ
รูเบิร์ตพอจะช่วยกันกำจัดให้หมดได้อยู่นะ

แต่บางทีเรดาร์มีชีวิตนั้นอาจไม่ได้อเนกประสงค์ เช่น มองทะลุในน้ำไม่ได้

ไม่สิ... ถ้าแค่ชั่วคราวละก็ อาจจะพอเล่นน้ำทะเลได้ละมัง?

ถึงว่ายน้ำตรงท่าเรือจะอันตราย แต่ก็ใช้เวทมนตร์ดิน สร้างบ่อพักน้ำขึ้นมาตรงชายหาดใกล้ๆ แทน... แต่อาจมีเรื่องที่คาดไม่ถึงอยู่ละมัง ในบรรดามอนสเตอร์ มีตัวที่ความสามารถพิเศษแปลกๆ อยู่เช่นกัน อาจกระโดดข้ามบ่อพักน้ำเข้ามาก็ได้

ถ้ามันเป็นหมึกยักษ์คงจบแค่เวิลด์ลามก แต่ถ้าเป็นฉลามก็แบบเรื่องจอร์จ

ช่วยไม่ได้ อย่าเล่นน้ำทะเลดีกว่า

ช่วยไม่ได้จริงๆ

“ครั้งนี้อย่าเล่นน้ำทะเลเลย กำหนดที่ฝึกแล้วไปที่กิลด์นักผจญภัยเถอะ”

“อ้อ...”

เอริสผินหัว

อ้อ ผมเองก็สนใจร่างกายที่เจริญวัยของเอริสอยู่หรอก หนึ่งปีมานี้ไม่ได้ตรวจสอบการเติบโตเลย ดูจากผ่านเสื้อผ้าแล้วไม่ค่อยรู้ ถ้าเป็นชายหาดแบบเปิดก็อาจพอรู้อะไรได้บ้าง ใช่แล้ว เอาตามนั้นแหละ

“ถึงจะไม่ได้ว่ายน้ำ ก็ไปเล่นที่ชายหาดได้นี่ครับ”

“ชายหาด?”

“ที่ทะเลมีสิ่งๆ ที่เรียกว่าหาดทรายอยู่ เป็นกองทรายที่คลื่นซัดสาดทอดยาวสุดลูกหูลูกตา”

“แล้วมันสนุกตรงไหน?”

“เอ่อ อย่างเช่น สาดน้ำกันบริเวณที่คลื่นซัด...”

“รู้เดียงส ทำหน้าแปลกๆ อีกแล้วนะ”

“อีก...”

ดูเหมือนผมจะมักแสดงความรู้สึกออกทางสีหน้า

พอจับที่หน้าตัวเองว่าทำหน้าลามกอยู่รึเปล่า เอริสก็ยิ้มว่า หันหน้าไปทางทะเล

“แต่ว่าท่าทางน่าสยดสะอ๊ว! เอาไว้ค่อยไปกัน!”

เอริสถีบพื้นเสียงดังส่งตัวขึ้นซึ่งจึงเหลนอย่างรำเริง

เป็นการกระโดดที่ยอดเยี่ยม เธอกระโดดโดยอาศัยแค่กำลังข้อเท้า เสียงประกอบคงประมาณ ‘ฟุบ’ เองกับขาของเอริสได้รับการฝึกฝนมาอย่างดี

เรื่องนั้นก็ดียุ่หรอก...แต่เดี๋ยวจึงกลายเป็นสาวล้ำไหมดนะ

ชักเป็นห่วงนิดหน่อยแล้วสิ

พวกเราเลือกที่พัก เอาจึงเหลนไปฝากคอกม้า แล้วเริ่มจากไปที่กิลด์นักผจญภัย

กิลด์นักผจญภัยของเวนพอร์ท

ที่นั่นคลาคล่ำด้วยนักผจญภัยมากหน้าหลายตา เป็นภาพที่เห็นจนคุ้นตา แต่รู้สึกว่าเฟ้ามมนุษย์เยอะขึ้น ถ้าข้ามไปที่ทวีปมิลิส คงมากกว่านี้อีก

ก่อนอื่นพอไปที่ด้านหน้าบอร์ดประกาศ รุยเจิร์ดก็ทำหน้าสงสัย

“จะข้ามทะเลกันเลยไม่ใช่รึ?”

“แค่ดูเฉยๆ ครับ ดูเหมือนว่าที่ทวีปมิลิสจะรายได้ดีกว่า”

ทวีปมิลิสรายได้ดีกว่า

เพราะสกุลเงินต่างกัน

เงินตราของทวีปมิลิสแบ่งออกเป็นหกชนิด ได้แก่ แบนด์คราชา
แบนด์ขุนพล เหรียญทอง เหรียญเงิน เหรียญบรอนซ์ใหญ่ และเหรียญ
บรอนซ์

พอเอามาเทียบกับเหรียญเงินที่มีค่าน้อยที่สุดของทวีปปีศาจ

หนึ่งแบนด์คราชา เท่ากับ ห้าหมื่นเหรียญเงิน

หนึ่งแบนด์ขุนพล เท่ากับ หนึ่งหมื่นเหรียญเงิน

หนึ่งเหรียญทอง เท่ากับ ห้าพันเหรียญเงิน

หนึ่งเหรียญเงิน เท่ากับ หนึ่งพันเหรียญเงิน

หนึ่งเหรียญบรอนซ์ใหญ่ เท่ากับ หนึ่งร้อยเหรียญเงิน

หนึ่งเหรียญบรอนซ์ เท่ากับ สิบเหรียญเงิน

ก็จะเป็นประมาณนี้แหละ

งานระดับ B ในทวีปปีศาจ มีค่าตอบแทนประมาณสิบห้าถึงยี่สิบ
เหรียญเศษเหล็ก คิดเป็นเหรียญเงินเท่ากับ หนึ่งร้อยห้าสิบถึงสองร้อย
เหรียญ

ส่วนงานระดับ B ในทวีปมิลิส สมมติว่าค่าตอบแทนสิบห้าเหรียญ
บรอนซ์ใหญ่ คิดเป็นเหรียญเงินเท่ากับ หนึ่งพันห้าร้อยเหรียญ

ต่างกันสิบเท่า หาเงินที่มิลิสย่อมดีกว่าอยู่แล้ว

แต่ถ้าต้องรอนานจนกว่าเรือจะออก น่าจะรับภารกิจที่นี่ได้

โดยทั่วไปเป็นภารกิจระดับ B ระดับ A กับ S มันอันตราย ส่วนใหญ่

ต้องใช้เวลาหลายวันจนถึงหนึ่งสัปดาห์ขึ้นไป ถ้าจะหาเงินอย่างสม่ำเสมอ
หลายวันละก็ ระดับ B ดีที่สุดแล้ว

ดังนั้นจึงไม่คิดขึ้นระดับ S ซึ่งจะทำให้รับภารกิจระดับ B ไม่ได้อีก

ถ้าอยู่ระดับ A แล้วรับภารกิจระดับ S ได้ ทำไม่ถึงต้องมีระดับ S
ด้วยละ ตอนแรกผมนึกสงสัยอยู่เหมือนกัน

พอลองสอบถามเจ้าหน้าที่ ดูเหมือนระดับ S จะได้รับสิทธิพิเศษ

ไม่ได้ตรวจสอบละเอียดจึงไม่รู้ แต่ดูจะได้รับส่วนลดค่าที่พักเพิ่ม
ขึ้น กิลด์ช่วยงานค่าตอบแทนดีมาให้ และทำผิดกฎนิดหน่อยก็ไม่ถือสา
เอาความ

แต่คนที่ได้ประโยชน์จากสิทธิพิเศษแบบนี้มากมาย ก็คือนักผจญภัย
ที่เน้นสำรวจดันเจี้ยนเป็นหลัก

พวกเราไม่ได้ลงดันเจี้ยน

มันอันตรายและกินเวลาหลายวัน เน้นภารกิจระดับ B เป็นหลัก
ดังนั้นตอนนี้จึงยังไม่คิดขึ้นระดับ S แต่เอริสดูจะอยากเป็นให้ได้

พูดออกนอกเรื่องจนได้

อย่างไรก็ตาม พวกเราเป็นนักผจญภัยโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหา
เงิน ถ้าหาเงินที่มีลิสได้เยอะกว่า รีบขึ้นเรือไปย้อมดีกว่าอยู่แล้ว

“จะว่าไปแล้ว เรือออกจากที่ไหนกันนะ”

“ท่าเรือละมั่ง”

“ผมหมายถึงตรงไหนของท่าเรือ”

“ลองถามดูสิ”

“เยสเซอร์”

ผมเดินไปที่เคาน์เตอร์

คนที่ยืนอยู่เป็นผู้หญิงเผ่ามनुषย์ ไม่รู้ว่าทำไมเจ้าหน้าที่ตรง
เคาน์เตอร์ถึงเป็นผู้หญิงเสียเยอะ แถมหน้าอกใหญ่กันทั้งนั้น เพื่อเป็น
อาหารตาให้นักผจญภัยละมัง

“ผมอยากไปทวีปมิลิสครับ พอจะทราบไหมครับว่าต้องไปที่ไหน?”

“เรื่องนั้นไปถามที่ด่านเถอะคะ”

“ด่านหรือครับ?”

“เพราะถ้าขึ้นเรือจะถือว่าข้ามพรมแดนคะ”

มันเป็นปัญหาระหว่างประเทศไม่ใช่การควบคุมของกิลด์ ดังนั้น
เจ้าหน้าที่กิลด์จึงไม่มีหน้าที่ต้องอธิบายละมัง

อ้อ ถ้าอย่างนั้น ไปที่ด่านก็แล้วกัน

แล้วค่อยถามอย่างละเอียดที่นั่น..

“นายนี่มัน!”

ตอนที่ผมกำลังคิด เสียงตะโกนก็ดังก้องภายในกิลด์

พอหันกลับไป เอริสก็ชกผู้ชายเผ่ามनुษย์ไปแล้ว หัวรบนิวเคลียร์
ของเรา วันนี้ยังคึกคัก

“คิดว่าจับอะไรของใครอยู่มีทราบ!”

“บะ...บังเอิญนา! ใครจะไปจับกันเด็กอย่างเธอกัน!”

“บังเอิญบังเอิญอะไร! คำขอโทษยังจริงใจไม่พอ!”

ภาษาเทพปีศาจของเอริสเองก็คล่องขึ้นเยอะแล้ว พอคล่องขึ้นจึง
มีเรื่องทะเลาะวิวาทบ่อยขึ้น

ไม่เข้าใจเรื่องที่อีกฝ่ายพูดมันแย่มากจริงๆ นะแหละ

“ฮ่าๆๆ! อะไรกันนะ ทะเลาะกันรึ?”

“เอาเลยๆ!”

“เฮ้ยๆ อย่าถูกเด็กเล่นงานสิ!”

อนึ่ง นักผจญภัยทะเลาะวิวาทกันเป็นปกติทุกวัน ทางกิลด์จึงไม่ได้สนใจอะไรนัก

มีเจ้าหน้าที่เปิดโตะพนันอย่างกระตือรือร้นด้วยซ้ำ

“แม่จะขี้ให้ละ!”

“อะ...ขอโทษ ฉันยอมแพ้ ยกโทษให้ด้วย อย่าจับขาข้างเดียว หยุด
ถั่วออก!”

ขณะคิดเช่นนั้นอยู่ เฮอร์สฟลักชายหนุ่มล้มตั้งแต่เมื่อไรก็ไม่รู้
พักนี้เฮอร์สฟลักของวิธีไล่ต้อนเป็นพิเศษ สถิติแตกแบบไม่มีบอกล่วงหน้า
หน้า หน้าซ้ายยังไล่ต้อนถูกจุด ตอนทีคิดว่า โกรธอะไรกันละเนี่ย ก็จะถูก
ผลักล้ม แล้วกระแทบจุดตายของผู้ชาย

นักผจญภัยระดับ C หักไป ไม่มีทางรับมือได้

พอโจมตีในระดับหนึ่งแล้ว รุยเจิร์ดจะเป็นคนห้าม

“พอได้แล้ว”

“...อะไรเล่า อย่าห้ามสิ!”

“รู้ผลแล้ว พอแค่นี้เถอะ”

ครั้งนี้รุยเจิร์ดก็ห้ามปรามโดยหิวเธอขึ้นเหมือนกับแมว ชายหนุ่ม
รีบคลานหนีไป

“โอ้วเว้ย บ้าไปแล้ว!”

เป็นภาพที่เห็นอยู่ประจำ ผมจึงไม่ค่อยห้าม เพราะถ้าเข้าไปกอด
จากด้านหลังให้หยุด มีอัมมันต์ที่ชั่วร้ายไปเอง หากชั่วร้ายไปขยำผิดที่
ผิดทางเข้า คราวนี้ผมจะเป็นฝ่ายเสี่ยงตายเสียเอง

“เจ้าโล้นกับยายเด็กเถื่อนผมแดง...! หรือว่าพวกนายคือ

‘เดเดนอนด์’ ?”

ตอนที่ไม่มีใครบางคนตะโกน ภายในกิลด์พลันเงียบกริบ

“เผาสเบิร์ตที่ชื่อ ‘เดเดนอนด์’ ...?”

“เจ้าบ้า! ชื่อปาร์ตีต่างหาก ตัวปลอมที่เล่าลือกันในช่วงนี้ไง!”

“เคยได้ยินข่าวลือเรื่องตัวจริงด้วยนะ”

เอ๊ะ?

“ถึงจะปาเถื่อน เตนีสัยดีทีเดียว...”

“ปาเถื่อนเตนีสัยดีนี่ขัดแย้งกันอยู่นะ”

“เออ ฉันหมายความว่าไม่ได้ปาเถื่อนกันทุกคน...”

แซ่ด...แซ่ด...ภายในกิลด์มีเสียงแข็งแซ่

เพิ่งเคยเจอสถานการณ์แบบนี้เป็นครั้งแรก ดูเหมือนพวกเราเริ่มมีชื่อเสียงพอสมควรแล้ว

ไม่ต้องโฆษณาชื่อของรูบเจอร์ที่เมืองนี้ก็ได้ละมัง?

“ปาร์ตีมีแค่สามคนก็ระดับ A แล้ว...”

“อ้อ สดุดียอดเลย ไม่ว่าจะป็นตัวจริงหรือตัวปลอม ถ้าเป็นสองคนนั้นก็เข้าใจได้อยู่หรอก”

“ ‘หมาบ้าเอริส’ กับ ‘หมาเฝ้าบ้านรูบเจอร์’ ไช้ไหมล่ะ?”

เอริสกับรูบเจอร์มีฉายา!

ว่าแต่ ‘หมาบ้า’ กับ ‘หมาเฝ้าบ้าน’ อย่างนั้นแหละ ทำไมถึงเป็นหมา แล้วผมเป็นหมาอะไร ขอเดาคุณสักหน่อยดีกว่า

คงไม่ใช่หมาพิดหรือก แบบนั้นไม่เทเลย ดูไม่ห้าวหาญด้วย

ถ้าผมตัวเองละก็ คงเป็นหมาเนย*...แต่หนึ่งปีมานี้ผมทำหน้าที่เป็น

* เป็นคำศัพท์ลามก หมายถึง การช่วยตัวเองของผู้หญิง โดยเอาเนมกาทใส่ให้สุนัขเลีย

เสนาธิการของปาร์ตี้ คงเป็นชื่อแบบที่ดูมีความรู้หน่อยละมัง

หมาชื่ออะไรทำนองนี้

“ถ้าอย่างนั้นเจ้าเปี้ยกที่โนนก็คือ ‘คนเลี้ยงรูเจิร์ด’ จั๊นรี!”

“ได้ยินมาว่า ‘คนเลี้ยง’ นิสัยเสียสุดนะ”

“อ้อ ได้ยินว่าทำแต่เรื่องชั่วๆ”

เจิบเลย

ชื่อผิดแล้ว...ไม่มีใครจำชื่อได้ผมได้

ไม่สิ ผมอ้างชื่อรูเจิร์ดอยู่บ่อยๆ นี่นา?

ทุกครั้งที่ทำเรื่องดีๆ ก็จะมีคนว่า “พวกเรารูเจิร์ดแห่งเดเดนดอ
อย่าลืมหาเสียล่ะ ขอฝากตัวด้วย” จากนั้นทุกครั้งที่ทำเรื่องชั่วๆ จะหัวเราะ
เสียงดังบอกว่า “อันคือรูเจิร์ด ฮ่าๆๆๆ”

คงไม่ใช่ว่าเอาชื่อมาปนกันหรือกันนะ?

อ้อ ดำเนินแผนการแบบนี้มาตั้งหนึ่งปี แต่ดันจำชื่อผมไม่ได้อยู่
คนเดียว รู้สึกช็อกนิดหน่อยแฮะ

...แต่ช่างเถอะ ดูเหมือนจะโด่งดังในทางที่ไม่ดี ไม่ใช่ชื่อจริงก็ไม่แ
นอกจากนี้ เป็นคนเลี้ยงก็ดีแล้วไม่ใช่รี อยากเอาไปลอกคอสมให้
เอริสแล้วพาไปเดินชะมัด

“แต่ว่าตัวเล็กชะมัด”

“ไฉนนั้นก็คงเล็กเหมือนกัน เป็นเด็กนี่นา!”

“เฮ้ย ชื่นบอกว่าเล็ก เดียวก็ถูกหมากัดหรือ!”

“ฮ่าๆๆๆๆ!”

รู้สึกตัวอีกทีก็โดนหัวเราะเยาะด้วยเรื่องที่ไม่เกี่ยวข้องเลยสักนิด แต่
เสียใจด้วยนะ พักนี้กำลังเติบโตอย่างราบรื่น ยังเป็นหน่อไม้เล็กๆก็จริง แต่

คงใกล้ถึงวันที่กลายเป็นต้นไม้อย่างสง่างามแล้วละ

ไอ้ะ แยะละสิ ถูกหัวเราะเยาะแบบนี้ เอรিসคงพิวส์ขาดอีกแน่...ผม
คิด แต่เธอกลับเหลือบมองผม ทำหน้าแดงอยู่

แฮม น่ารักจัง

“เอริส เป็นอะไรไป?”

“มะ...ไม่มีอะไร!”

หึๆ ถ้าสนใจละก็คืนนี้แอบดูฉันทับน้ำก็ได้เนะ เธอน่า จะบอก
รูปเจิร์ดเอาไว้ให้เอง จะอับด้วยกันก็ยังได้ กรณีนั้นมือ เท้า ร่างกาย แล้ว
ก็ลื่น อาจลื่นนิดหน่อย

พักเรื่องล้อเล่นเอาไว้แค่นี้ ไปที่ด้านก่อนก็แล้วกัน

ออกจากที่นอนอย่างน่าเกรงขาม ให้สมกับเป็นคนเลี้ยงหนอยดีกว่า

“คุณเอริส! คุณรูปเจิร์ดโตเรี่ย! ไปกันได้แล้วครับ!”

“ทำไมบางครั้งเธอก็เรียกชื่อฉันผิดล่ะ...”

“หึ!”

พวกเราตกเป็นเป้าสวบตา ขณะออกจากกิลด์นักผจญภัย

มาถึงด่านแล้ว เมืองนี้อยู่ทวีปปีศาจก็จริง แต่ปลายทางของการ
นั่งเรือคือดินแดนของอาณาจักรศักดิ์สิทธิ์มิลิส

หากเธอสมควรจะไปด้วยจะถูกเก็บภาษี จึงจำเป็นต้องใช้เงินตอน
เข้าเมือง

ทำเพื่อควบคุมอาชญากรรมหรือเห็นแก่เงินกันแน่

Mushoku tensei

~Isekai ittara honki dasu~4

เกิตเซาตีนี้พีต้องเทว 4

Original Rifujin na Magonote

Illustration Shirotaka

แปลโดย สรพงษ์ กิจบัญชาพร

Mushoku tensei ~Isekai ittara honki dasu~ 4

© Rifujin na Magonote 2014

First published in Japan in 2014 by KADOKAWA CORPORATION, Tokyo.

Thai Language translation rights granted to INTERACTIVE BUSINESS CO., LTD.

Under the license from KADOKAWA CORPORATION, Tokyo.

Thai translation rights © 2016 DEXPRESS Co., Ltd.

ISBN 978-616-363-479-5

บรรณาธิการบริหาร กวิน ไรจน์รัตนวณิชช์

กองบรรณาธิการ วรพงษ์ เวชสวรรค์, ชนินันท์ กิตติปฏิมาคุณ, ชนัตตา นิตินาติ

พิสูจน์อักษร พิกักษณ์ ไสมดี, ไศภิสฐา เข้มทองใหญ่

กราฟิก เจษฎาพร ภานุวิศิษฐ์แสง, อภิสิทธิ์ รสโรสง

ฝ่ายผลิต อุบล มั่งมี

จัดพิมพ์โดย บริษัท เดกซ์เพรส จำกัด

พิมพ์ครั้งที่ 3 กุมภาพันธ์ 2562

พิมพ์ที่ บริษัท ส.เอเชียเพรส (1989) จำกัด โทรศัพท์ 0-2732-3101-6

จัดจำหน่ายทั่วประเทศ บริษัท ดรีม เอกซ์เพรส [เดกซ์] จำกัด

19 สวนสน 9 ถนนรามคำแหง 60 แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร 10240

โทร. 0-2735-6830 โทรสาร 0-2374-1609

โฮมเพจ : <http://shop.dexclub.com/>

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับเพิ่มเติม) พ.ศ.2558

โดย บริษัท เดกซ์เพรส จำกัด

ห้ามลอกเลียนแบบส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือเล่มนี้

รวมทั้งการจัดเก็บ ถ่ายทอด ไม่ว่ารูปแบบหรือวิธีการใดๆ ด้วยกระบวนการอิเล็กทรอนิกส์
การถ่ายภาพ การบันทึก หรือวิธีการอื่นใด โดยไม่ได้รับอนุญาต

ISBN 978-616-363-479-5 หมวดนิยายแปล

9 786163 634795

ราคา 279 บาท

 DEXpress

shop.DEXclub.com | DEXpressclub

Mushoku tensei -isekai ittara honki dasu- 4

© Rifujin na Magonote 2014

First published in Japan in 2014 by KADOKAWA CORPORATION, Tokyo.

Thai Language translation rights granted to INTERACTIVE BUSINESS CO., LTD.

Under the license from KADOKAWA CORPORATION, Tokyo.

หลังรอนแรมอยู่นานนับปี ในที่สุดรูเดีส เฮอร์ส และลุยเจิร์ดก็เดินทางมาถึง 'เวนพอร์ท' อันเป็นเมืองท่าของทวีปปีศาจ แต่หากจะขึ้นเรือกลับไปยังทวีปกลาง พวกเขาต้องใช้เงินมหาศาล ระหว่างที่กำลังกลุ้มใจอยู่นั่นเอง รูเดีสก็ได้พบกับบุคคลที่ไม่คาดฝัน! พวกเขาจะฝ่าฟันอุปสรรคครั้งนี้ได้อย่างไร และกลับไปดินแดนของมนุษย์ได้สำเร็จหรือไม่?

เรื่องราวของชายหนุ่มวัย 34 ผู้ไม่เอาไหน ซึ่งกลับชาติมาเกิดใหม่ในโลกแห่งเวทมนตร์และคมดาบ มาถึงเล่มที่ 4 แล้ว!